

ಎಳೆಯ ಮನಸ್ಸುಗಳಿಗೆ ಶಾಂತಿಗಳು ವಾರ್ತೆಗಳು

ಉಳಿತಾಯಲುವೆಂಬುದು
ಬ್ಯಾನರ್‌ಗಳಲ್ಲಿ,
ಜಾಹೀರಾತುಗಳಲ್ಲಿ,
ಮೊಬೈಲ್‌ಗೆ ಬರುವ
ಮೇಸೇಜುಗಳಲ್ಲಿ
ತೀಳಿಸಿದ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ
ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

■ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭಾ

ಶಿಲ್ಷಾಳ ಮಗಳು ಸಂಗೀತಾ ಮನೆಯಲ್ಲಿನ ಎಲ್ಲ ಅನ್ನಲ್ಲೊನ್ನು ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಎಂಟನೇ ತರಗತಿ ಓದುವ ಸಂಗೀತಾ ಚೂಟಿ ಹುಡುಗಿ. ಮೊಬೈಲ್ ಅನ್ನ ಲೀಲಾಚಾಲವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಬಲ್ಲಳು. ಜಯೋಧ್ಯಾರ್ಥಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನಿಂದ ದಿನಿಂದ ಸಾಮಾನು ಆರ್ಥರ್ ಮಾಡುವುದು ಅಮೆಚಾನ್‌ನಿಂದ ಜೀಕಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತರಿಸುವುದು, ಅಮೃತೀಗೆ ಬೇಕಾದ ಬಟ್ಟಗಳನ್ನು ಮಿಂಟ್‌, ಫ್ರೋಕಾರ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಆರ್ಥರ್ ಮಾಡುವುದು, ಎಲ್ಲಿಲ್ಲಿ ಫ್ರೆನ್‌ನು ಆಫರ್‌ ಚಾಲ್‌ರ್‌ಯಲ್‌ಲ್ಿದೆ ಎಂದು ಗಮನಿಸುವುದು, ಪೇಟಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಕ್ರಾಂಕ್ ಬ್ಯಾಕ್ ಸಿಗ್ನಲ್‌ದ ಎಂದು ಗಮನಿಸುವುದು ಎಲ್ಲ ಅನ್ನಲ್ಲೊನ್ನು ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ನುರಿತ ಕ್ಯೆ ಅವಳಾದು.

ಮೊದೊದಲು ಮಗಳ ಕ್ಯೆಯಲ್ಲೇ ಲಾಗಿನ್ ಮಾಡಿಸಲು ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದ ಶಿಲ್ಷಾ, ನಂತರದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮಗಳನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿಸ್ತೋದಿಗಳಳು. ಮಗಳೋ ಅಪ್ಪನ ಬ್ಯಾಕ್ ಕಾರ್ಡ್‌ನ ಹೋಟೋಗೆ ತೆಗೆದರಿಸಿಕೊಂಡು ಬೇಕಾದುದನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಎಲ್ಲವೂ ಸುಗಮವಾಗಿಯೇ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಶಿಲ್ಷಾಳಿಗೆ ಯಾಹೋ ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿಯೋಗುತ್ತಿಲ್ಲ
ಎನಿಸಿತು. ಅನ್ನಲ್ಲೊನ್ನು ಕ್ಯೆಮಾಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ತಗಾದೆ ಇಲ್ಲದೇ ಇಡ್ಡರೂ ಮಗಳ ಯೋಚನಾಲಹರಿಯೋಂದು ಬದಲಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಅನಿಸಲು ಶುರುವಾಯಿತು. ತಕ್ಷಣವೇ ಅವಳು ಮಿಂಟ್ ಮತ್ತು ಅ ಮೇ ಜಾ ನ್ನ ಆಪ್ರಾಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಮೊಬೈಲ್ ನಿ ೦ ದ ಅನ್ನ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರುಲ್ ಮಾಡಿ ದ ಈ . ‘ಮಗಳೇ ಮೊಬೈಲ್

ನಲ್ಲಿ ಜಾಗವಿಲ್ಲ, ಒಂದರೆಡು

ಸಿನಿಮಾ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ, ಕೆಲ ದಿನಗಳ ಬಳಿಕ ಈ ಆಪ್ರಾಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ ಸಾಕಲ್ಲು’ ಎಂದು ಸಮಜಾಯಿಸಿ ನೀಡಿದ್ದು.

ನಿಜಕ್ಕೂ ಶಿಲ್ಷಾಳಿಗೆ ಏನ್ನನ್ನಿಸಿತು ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲಿ ಬಹುಮುಖ್ಯ. ದಿನಸಿ ಸಾಮಾನಿನ ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ ಕಾರ್ಡ್‌ಗೆ ಹಾಕುವಾಗ, ಬಟ್ಟೆ ಮತ್ತಿತರ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ವಿರೀದಿಸುವಾಗ ಮಗಳು ಮನೆಯ ಹಣಕಾಸು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳಿಗೆ ಅಧ್ಯವಾಗಬಹುದಾದಧ್ಯ ಒಂದೇ ವಿವರ, ‘ನಾವು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಂತ್ಯ ಹಣ ವಿಚ್ಯ ಮಾಡಬಾರದು ಮತ್ತು ಗಿಫ್ಟ್ ಆಫರ್‌ಗಳ ಲಾಭವನ್ನು ವಡೆಯುವ ಮೂಲಕ ಉಳಿತಾಯವನ್ನು ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ

ಯೋಚಿಸಬೇಕು’ ಎಂಬುದವ್ಯೇ ಆಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ವಾಸ್ತವ ಹಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲ.

ಈಗಿನ ವಿರೀದಿಗಳ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮಳಿಗೆಗಳು ಗಿಫ್ಟ್ ಕೂಪನ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿವೆ. ಮುಂದಿನ ಬಾರಿ ವಿರೀದಿಸುವಾಗ, ಇಷ್ಟು ಮೊತ್ತದ ವಿರೀದಿ ಮಾಡಿದರೆ, ನಮಗೆ ಇಷ್ಟು ಮೊತ್ತದ ರಿಯಾಯಿತಿ ದೊರೆಯಿತ್ತದೆ ಎಂಬ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ವಿಧಿಸಿ ನೀಡುವ ಆ ಕೂಪನ್‌ಗಳು, ಗ್ರಾಹಕರನ್ನು ಮರಳುಮಾಡುತ್ತವೆ ಎನ್ನವುದನ್ನು ಸಂಗೀತಾಳಿಗೆ ಅಧ್ಯ ಮಾಡಿಸುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ?

ರಿಯಾಯಿತಿ ಕೂಪನ್‌ಗಳ ಲಾಭ ಪಡೆಯಲು ನಾವು ವಿಚ್ಯ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ, ಅದರಿಂದ ಲಾಭ ಅಪ್ಪುತ್ತವ್ಯೇ ನಮಗೆ ಅಗ್ಕೆವಿಲ್ಲದೇ ಇದ್ದಾಗಲೂ ಒಂದು ಜೂಡಿದಾರ್ ಟಾಪ್ ವಿರೀದಿ, ಟಾಗ್‌ಎಚ್ ಭರ್ಟ ಮಾಡಿ, ರಿಯಾಯಿತಿಯನ್ನು ಪಡೆದ ಮಿಂಟ್ ಇರುತ್ತೇವೆ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ದೊಡ್ಡ ಮೊತ್ತದ ಸೇರಿಹೋಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಉಳಿತಾಯವೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಯಿತು ಎಂದು ಯೋಚಿಸುವುದು ಸಂಗೀತಾ ಪುಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಮಾತ್ರ.

ಉಳಿತಾಯವೆಂಬುದು ಬ್ಯಾನರ್‌ಗಳಲ್ಲಿ, ಜಾಹೀರಾತುಗಳಲ್ಲಿ, ಮೊಬೈಲ್‌ಗೆ ಬರುವ ಮೇಸೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ತೀಳಿಸಿದ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿತಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದರೆ, ನಮ್ಮ ಅಸೇಗಳಿಗೆ ಬೇಲಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ವಸ್ತುಗಳ ವಿರೀದಿಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಶಿಲ್ಷಾ ಮಗಳಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ವಿಜಯದರೂ ಬಟ್ಟಿ ತರೋಣಿವೇ, ಕೂಪನ್‌ನಲ್ಲಿ ರಿಯಾಯಿತಿ ಪಡೆಯಬಹುದು ಎಂದು ಕೂಪನ್ ಬಂದನ್ನು ಹಿಡಿದು ಮಗಳ ಬಳಿ ಶಿಲ್ಷಾ ಕೇಳಿದರು. ಮಗಳಿಗೆ ಮಿಂಟ್‌ಯಾಯಿತು. ಆದರೆ ಕೂಪನ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋಗುವ ಮನ್ನ ಮತ್ತೆನ್ನಿಂದು ಮಳಿಗೆಗೆ ಹೋಗಿ, ಕೆಲವು ಜರಿ ಲಂಗಗಳನ್ನು ತಾಯಿ-ಮಗಳು ನೋಡಿದರು. ಮಗಳಿಗೆ ಮಿಂಟ್‌ಯಾಯಿತು. ‘ಚೆನ್ನಾಗಿವೆ’ ಎಂದಳು. ‘ಆದರೆ ಅದನ್ನು ನಾವು ವಿರೀದಿಸುವಂತಿಲ್ಲ ಮಗಳೇ’ ಎಂದು ಶಿಲ್ಷಾ ಹೇಳಿದಾಗ ಮಗಳ ಮುಖ ಚಿಕ್ಕದಾಯಿತು. ‘ನಾವು ಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ವಿರೀದಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಈ ಕೂಪನ್ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮನ್ನು ಆ ಮಳಿಗೆಯವರು ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿದ್ದಾರೆ’ ಎಂದು ಮಗಳೊಡನೆ ಹೇಳುತ್ತಿರಬೇಕಾದರೆ, ಸಂಗೀತಾ ಪುಟ್ಟಿಯ ಮುಖ ಚಿಕ್ಕದಾಯಿತು.

‘ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಕೂಪನ್ ಹಂಗನ್ ಬಿಟ್ಟು, ಸರಳವಾದ ಅಯ್ಯಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಉಳಿತಾಯ ಮಾಡೋಣ. ಹಾಗೆ ಉಳಿಸಿದ ಹಣವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿ ಬ್ಯಾಕ್ ಹಾಕೋಣ’ ಎನ್ನತ್ತೆ ಶಿಲ್ಷಾ ಜರಿ ಲಂಗ ವಿರೀದಿಸಿದಳು. ಅಮೃ ಮಗಳ ಬಟ್ಟಂದರಲ್ಲಿ ಇತರ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಪಾರಪದೆಯಲ್ಲವೇ.

